

Εν εσπέρα

Πάντως δεν θα διαρκούσανε πολύ. Η πείρα
των χρόνων με το δείχνει. Αλλ' όμως κάπως βιαστικά
ήλθε και τα σταμάτησεν η Μοίρα.
Ήτανε σύντομος ο ωραίος βίος.
Αλλά τι δυνατά που ήσαν τα μύρα,
σε τι εξαίσια κλίνην επλαγιάσαμε,
σε τι ηδονή τα σώματά μας δώσαμε.

Μια απήχησις των ημερών της ηδονής,
μια απήχησις των ημερών κοντά μου ήλθε,
κάτι απ' της νεότητός μας των δυονώ την πύρα-
στα χέρια μου ένα γράμμα ξαναπήρα,
και διάβαζα πάλι και πάλι ως που έλειψε το φως.

Και βγήκα στο μπαλκόνι μελαγχολικά –
βγήκα ν' αλλάξω σκέψεις βλέποντας τουλάχιστον
ολίγη αγαπημένη πολιτεία,
ολίγη κίνησι του δρόμου και των μαγαζιών.

Om kvällen

Det skulle ändå inte varat
åratal av erfarenheter har gjort det klart. Men ödets
avbrott kom likväl plötsligt.
Det sköna livet blev kort.
Så starkt myrrorna doftade
vilken enastående säng vi låg i
vilken njutning vi beredde våra kroppar.

En påminnelse om njutningens dagar
en påminnelse om de dagarna kom till mig
nånting av vår ungdoms gemensamma eld
mina händer tog på nytt upp ett brev
jag läste och läste igen tills ljuset försvunnit.

Nedstämd gick jag ut på balkongen,
för att skingra mina tankar, betrakta
åtminstone en del av staden jag älskar
lite av gatans och affärernas liv.